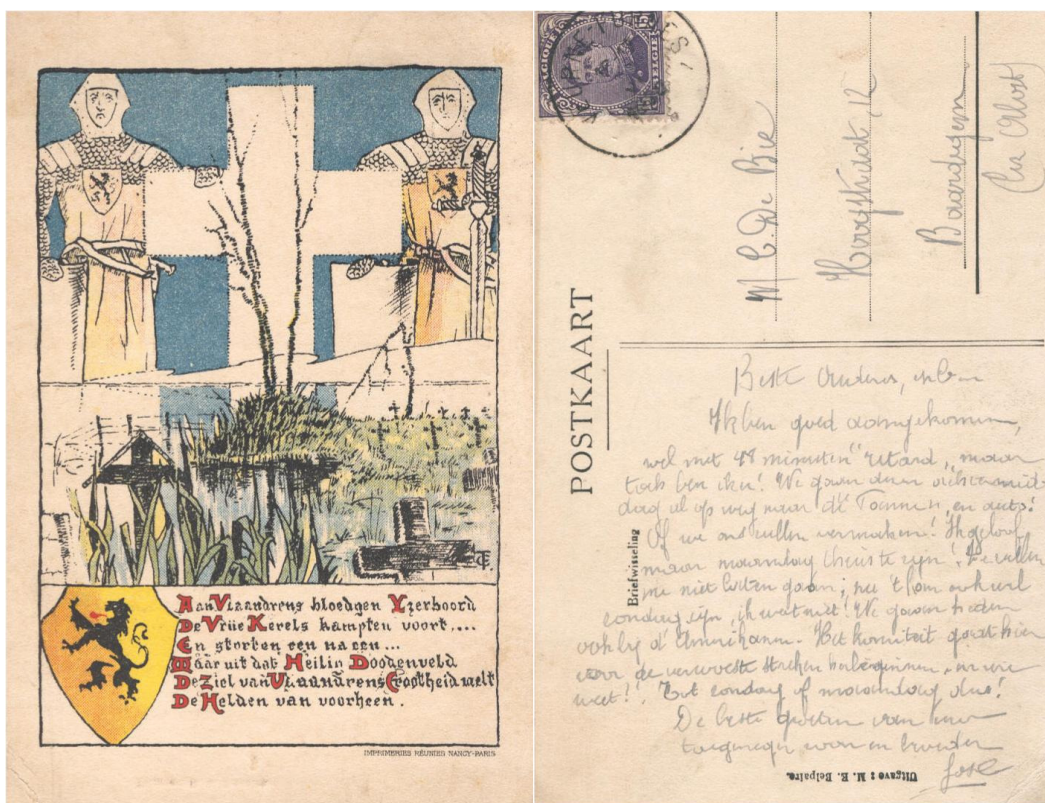

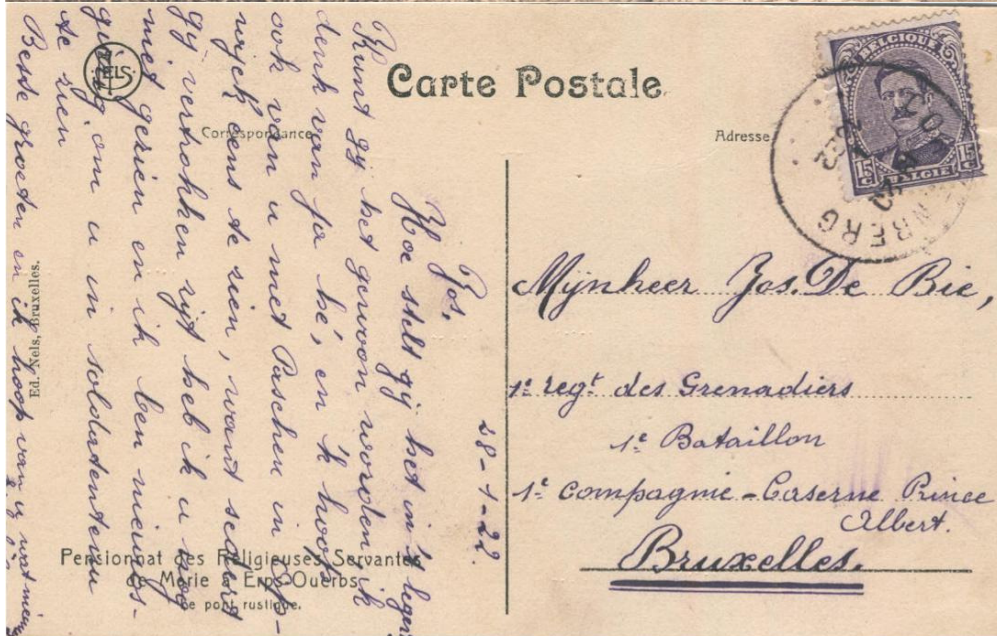
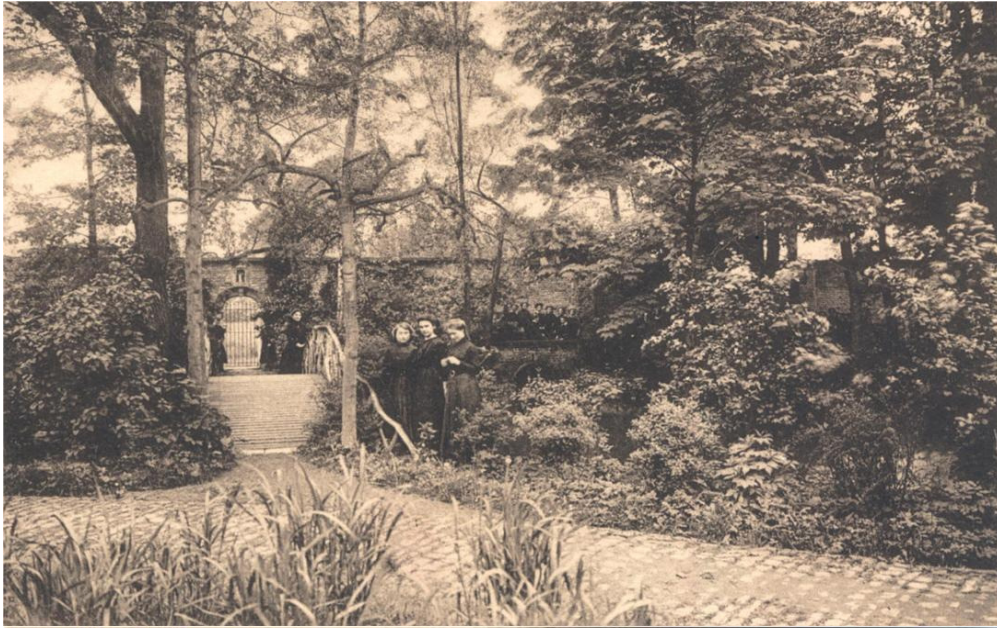
Ouders Jozef De Bie en Jeanne De Wolf

Jozef De Bie als soldaat

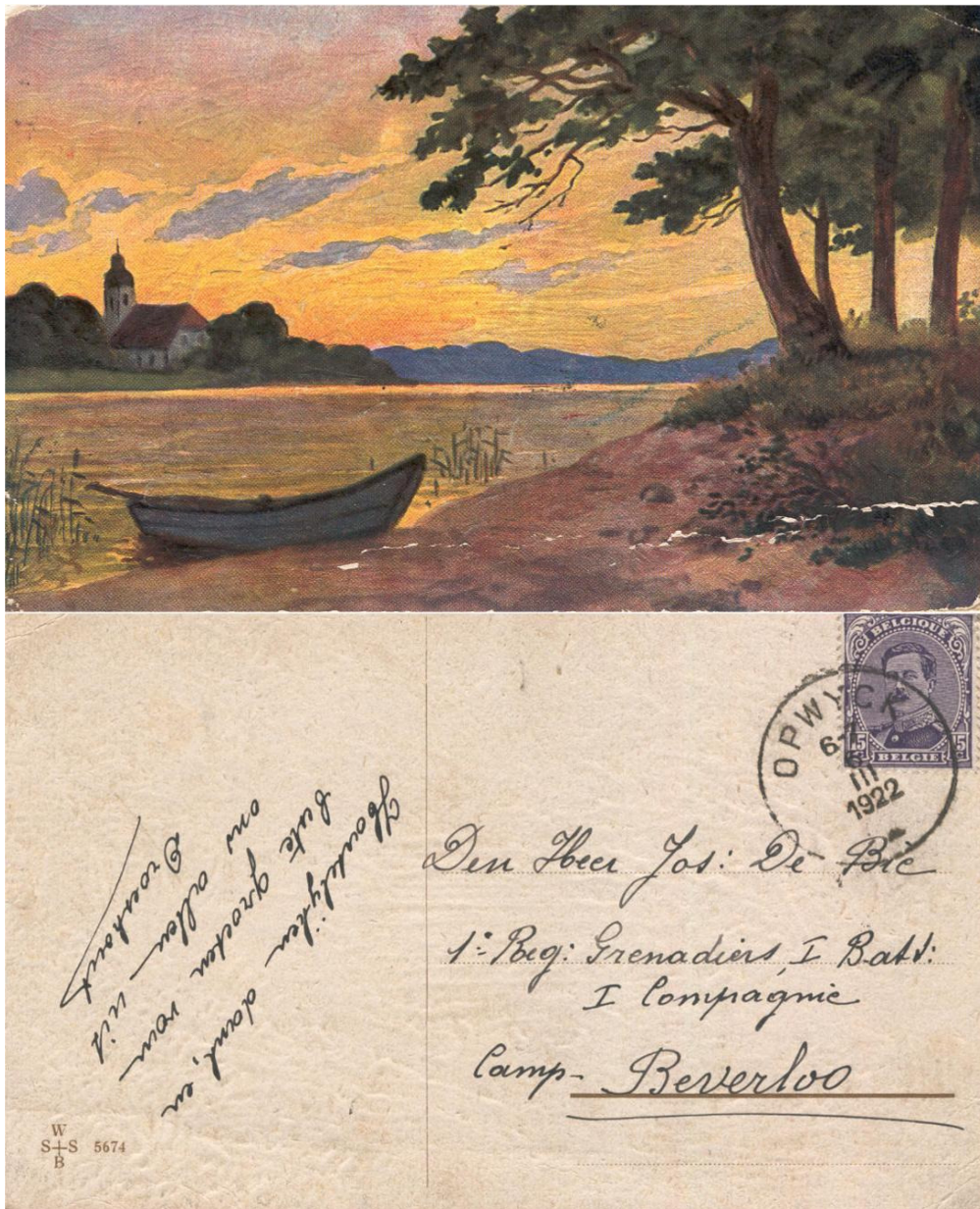
Kaart van Jozef aan zijn ouders

Kaart van een bewonderaarster aan Jozef De Bie ?

Kaart van een bewonderaarster aan Jozef De Bie ?

Kaart van een bewonderaarster aan Jozef De Bie ?

Jeanne De Wolf

Verloofden Jeanne De Wolf en Jozef De Bie

Alfons De Bie , ???, Colette Mertens, Hector De Wolf, Jozef De Bie, Jeanne De wolf, ???

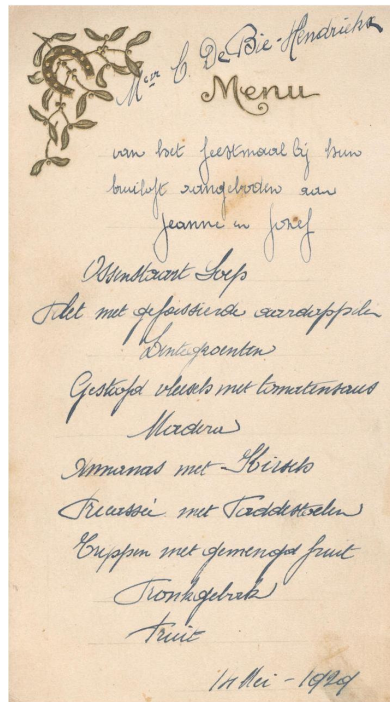
Huwelijksfoto Jozef De Bie en Jeanne De Wolf

Jozef en Jeanne omringd door familieleden

Omer De Craecker, ???, Jozef De Bie, Jeanne De Wolf, Dom Hildebrand De Bie

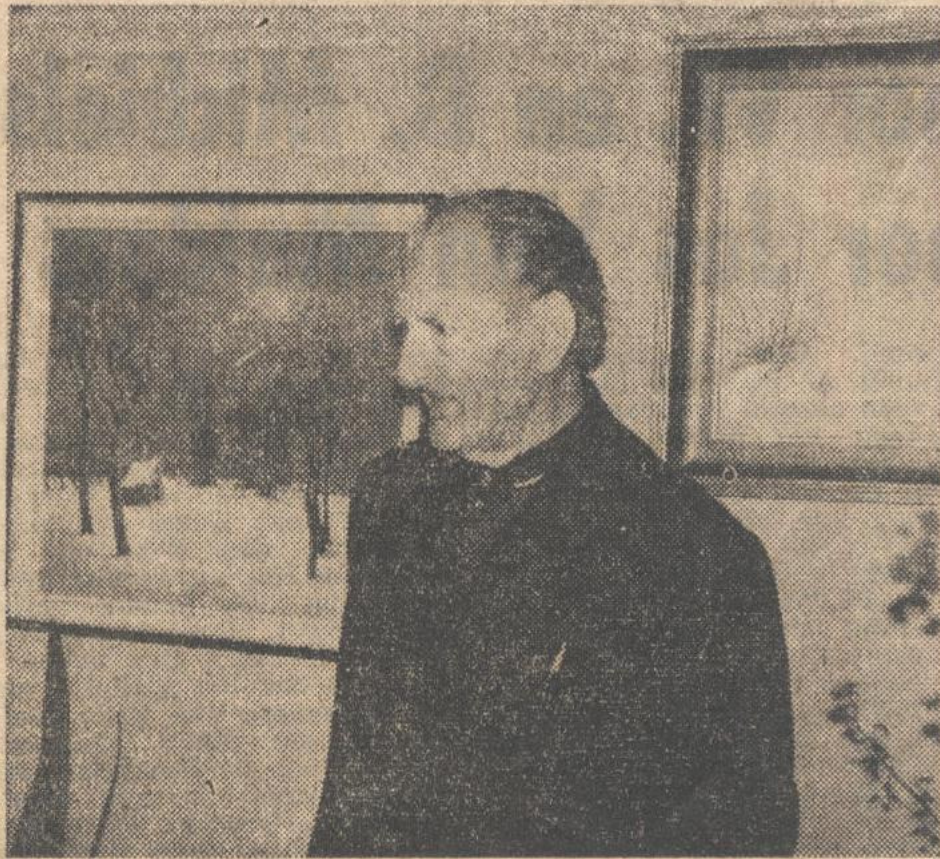

Menu bruiloft Jozef De Bie - Jeanne De Wolf

Jaak, Jozef, Eric, Lizette, Herman, Marc en Miel De Bie en Jeanne De Wolf

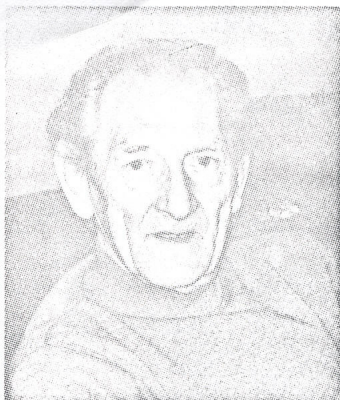
Tentoonstelling Jos De Bie in Schellebelle

Een tentoonstellingszaal kan men de tot „Nele” omgedoopte en omgebouwde woning in de Hekkergerstraat te Schellebelle precies niet noemen. En toch kreeg men het klaar om er de werken van kunstschilder Jos De Bie uit Baarddegem tot hun recht te laten komen.

De Bie is een zeventiger die weinig misbaar maakt: hij houdt er geen schokkende theorieën op na, nergens grijpt hij de toeschouwer aan door een doek waarvan men zeggen kan dat het iets nieuw is. Maar hoeft dat wel! Geboren en getogen in het Vlaamse laagland, ontdekte hij er de mooiste hoekjes van, die hij met een fijne originele kijk op details, die hij uit de wijde landschappen oppikte, vereeuwigde. Jos De Bie is een man zonder complexen, een gelukkig en blij mens, die zomaar door het leven stapt, dat voor hem mooi is, omdat het van God komt. En misschien precies daarom zoekt zijn palet naar heldere en toch nooit schreeuwerige kleuren.

In het werk van Jos De Bie zoekt men tevergeefs naar het „verschijnsel mens”. Misschien doet hij dat bewust, omdat hij de natuur als een ongerept stukje schoonheid op doek wil overbrengen. Opvallend ook is het feit dat de kunstenaar veel bomen schildert, die men bijna overal aantreft. Ergens ontdekt men ook wel een vage invloed van Valerius De Saedeleer, maar nooit kan men zeggen dat De Bie de „school” van de beroemde Aalstenaar niet ontgroeid is, al kan hij zijn vorming (hij studeerde na de oorlog 1914-18 aan de academie van de ajuinenstede) niet loochenen. Dat hij niet alleen kunstschilder is blijkt uit de verschillende pentekeningen die hij naar Schellebelle meebracht. En als we beweren dat we die tekeningen het mooiste facet van zijn kunst vinden, dan is dit omdat ze zeer ex-

vlaanderen

voorheen West-Vlaanderen
Tweemaandelijks tijdschrift voor kunst en letteren

179

jaargang 20 - november-december 1980

Kunstschilder Jos De Bie 80

Jos De Bie werd geboren op 11 oktober 1900 te Baarddegem, waar hij nog steeds woont. Van 1914 tot 1921 studeerde hij aan de Academie voor Schone Kunsten te Aalst, waar hij de volledige studiecycclus van tekenen, figuur- en landschapsschilderen, in dag- en avondlessen doorliep. Hij was er leerling o.m. van Jan Van Malderen en Van Den Panhuysen. In die tijd viel er niet aan te denken om als kunstschilder zijn brood te verdienen, temeer omdat Jos De Bie de zorg had voor een groot gezin met 6 kinderen. Hij is dan ook tot aan zijn pensioengerechtigde leeftijd werkzaam geweest in het schildersbedrijf. In zijn vrije uren echter bleef hij geregeld creatief aan het werk. Zijn vriend Piet Gillis (1887-1965) was hem daarbij een kostbare morele steun. Jos De Bie heeft eigenlijk niet zo veel geëxposeerd; al en toe in de streek, o.m. in Schellebelle. Enkele keren heeft hij tentoongesteld samen met Pater Raymond Carle, die eveneens in Baarddegem geboren werd in 1896. Gelukkig werd Jos De Bie in een bredere kring bekend, en naarmate de algemene levensstandaard steeg, nam de vraag naar zijn schilderijen ook toe. Vanaf 1965 kon hij zich bovendien geheel wijden aan de schilderkunst.

Jos De Bie is in de eerste plaats landschapsschilder, hoewel hij ook mooie pentekeningen maakt. Allerlei motieven uit de streek Baarddegem-Meldert-Hekelgem werden op het doek vastgelegd, zoals de kerk van Baarddegem, de molen te Meldert, de thans verdwenen kapel van de H. Petronella, het Buggenhoutbos. De kern van zijn oeuvre echter wordt gevormd door zijn panoramische landschappen, brede gezichten op de zich ontplooiende velden van zijn streek. Zijn visie op het landschap is enigszins verwant met die van Frans Coppens, de landschapsschilder die ook jaren in Hekelgem gewoond heeft. Maar Coppens was voor alles een tekenaar, bij wie de nauwkeurige lijn primeerde, terwijl Jos De Bie de voorkeur geeft aan het zachte samenvloeien van tinten en schakeringen. Jos De Bie bouwt zijn landschappen heel nauwkeurig op. Boven de einder rijst rustig en zacht een lichtende hemel, terwijl de velden langs diagonale bomenrijen en achtereenvolgende plans zich traagzaam naar de horizon verheffen. Als tonalist kan Jos De Bie zich vooral uitleven in het winterlandschap, met zijn ingehouden spel van zachtwitte, grijze en lichtroze tinten. Algemeen typerend voor Jos De Bie zijn trouwens de omfloerste kleuren die aan het wijde landschap een steer van innige verzonkenheid verlenen (Hoogstraat 19, 9391 Baarddegem).

Prof. Dr. Frans Vyncke

Aandenken aan

JOS DE BIE

kunstschilder

echtgenoot van Jeanne DE WOLF

geboren te Baardegem op 11 oktober 1900
en daar overleden op 27 januari 1981.

Mevrouw DE BIE en kinderen

danken U voor uw attentie.

Jeanne De Wolf

weduwe van Jos De Bie

15-5-05 - 27-2-92

Op de voorkant van dit doodsprentje, dat is ze, ons moeder. Zo heeft vader haar indertijd getekend. Ze staat er een beetje nors op. Dat is maar schijn. In wezen was ze heel lief. Kijk eens naar haar ogen. Die zeggen: 'Kom binnen. Ga zitten. Wat drinkt ge?' En dat zei ze toch?

De kamer zie je niet. Maar die kunnen jullie je vast nog voorstellen. Jullie zijn toch allemaal minstens één keer bij haar langs geweest? Heel lang geleden misschien al, toen ze zelf nog verf maakte, en onze winkel naar olie rook en poeder, naar witkalk en terpentijn en, op de achtergrond, naar verse koffie. Of later, toen ze het minder moeilijk had. Toen ze zich ten volle kon wijden aan haar levensroeping: de gastvrijheid. Duizend maal heeft ze naar jullie geluisterd. Ze wist hoe groot jullie kinderen ondertussen al wel waren, en wat er van jullie ouders geworden was. Ze leefde met ongeveinsde belangstelling mee met alles wat jullie deden, met alles wat jullie overkwam, met jullie dromen en ontgoochelingen.

Ze heeft zelf ook veel verteld. Over de Grote Oorlog bijvoorbeeld, en hoe ze in 1914 Dendermonde plat zag branden. Over haar meter en andere merkwaardige familieleden. Over haar verhuis van het Kokerij naar de Hoogstraat, en hoe ze, Meldert nooit vergetend, Baardegem ontdekte. Over de zware jaren dertig en veertig was ze minder spraakzaam. Ze heeft het lastig gehad, soms was er geen eten, soms ook geen brandstof, behalve in haar hart, dat vol was met het vuur van de liefde.

Gij die dit leest weet hoeveel wij op onze manier van hem hielden.

Vader was niet slechts de bron van ons leven, hij onderwees ons ook in alles wat het leven belangrijk en mooi maakt. Zijn huis, ons huis, was klein maar gezellig. Veel comfort was er niet maar het hing vol schilderijen en er viel altijd wel ergens muziek te beluisteren. Hij liet ons naar hartelust stoeien en gaf ons boeken met wijde horizon op onbekende werelden. Ondertussen ontving hij mensen van allerlei rang, stand en gezindheid, hielp hij ons verdraagzaam zijn en gehard tegen pijn en ontgoocheling, leerde hij ons naar de sterren kijken waarachter de Ene God zat op wie wij dienden te vertrouwen. Later begeleidde hij onze eerste stappen in het openbare leven, nam ons mee naar het toneel, de wipschieting, het zangkoor, de wielervoers en de vele verenigingen waarin hij actief was.

En dan ging vader vijftien jaar voor het raam zitten. Terwijl ons moeder hem als een kind verweerde schilderde hij onophoudelijk. Het onzegbare bracht hij tot uiting, het onvatbare schonk hij lijn, kleur, leven.

Terwijl over het winterland mist zwierf, grijs van weemoed, is hij voor dat raam gestorven. We stonden erbij en poogden dankbaar te zijn om zijn lange rijke leven. Dit had hij verzuimd ons te leren: hoe wij in die omstandigheden ons verdriet moeten bedwingen. En dus vulden zich onze ogen met tranen.

Haar mooie jaren braken aan toen ze ouder werd. Haar achterdeur ging nooit meer op slot, behalve toen ze, in de winter, haar ontvangst- en spreekuren naar het aalmoezeniershuis van Soest verlegde. Jullie die bij haar waart, geleerde en dolaard, spoorlegger en ingenieur, generaal en priet, seminarist en bisschop, en van haar vlakt proefde, vergeet haar niet. Misschien kan je toch maar beter doen zoals zij: begin en eindig de dag met een gebed. En geloof haar en niet de geleerde heren die schrijven dat er geen God bestaat. Onze vrome moeder met haar eenvoudig maar groot verstand heeft altijd volgehouden dat er wel een is, en dat Hij in de hemel woont waarin ook zij eens aanbelden wilde. In de hemel is ze nu, laat daar geen twijfel over bestaan. In de hemel, waar brood op tafel staat en koffie. 'Bedien u,' zal ze zeggen. En ondertussen maar toekijken hoe wij het stellen. Hoe wij het stellen? Zonder u, moederlief? Anders. Die tranen in onze ogen? Niet aan denken, we redden het wel, alles in orde. Uw duizenden doodsbetekens, foto's en kranteknipfels, we moeten ze maar uit de schoendozen nemen, en aan uw honderden sjaals en breiwoollen kousen hebben we ook genoeg voor de rest van ons leven. Maar bovenal: ons hart, moeder, het is gevuld met dankbaarheid en onvergetelijke herinneringen.

Moeder in de hemel, houd onze plaats vrij. Ook wij komen, de ene al wat vroeger dan de andere, maar komen doen we.

...

Kamiel, Herman, Lisette, Jaak, Marc en
Erik De Bie: bedankt voor het medeleven.

Fun. W. Merckx - Willems, Hekelgem - Tel. 053/66.71.79
Drukkerij De Ridder, Opwijk - Tel. 052/35.55.04

Grootouders Kamiel De Bie en Antoinette Hendrickx en kinderen

Over Peter Miel

Peter Miel huwt op 17 mei 1898 met Antoinette Hendrickx (Net van Bloetens). Ze trekken in in het nu leegstaande huis, naast ons ouderlijk huis en betalen hiervoor 70 frank huishuur per jaar.

Peter Miel is huisschilder en werkte meestal in Baarddegem, Meldert en Moorsel, in het hoogseizoen zelfs met verschillende gasten.

Op 20 oktober 1906 koopt hij van Joannes Baptist Jouret-Cocquereaux uit Aalst een stuk grond van 20 a 03 ca, gelegen aan de Vinkweg voor 1708 fr + 57,62 fr kosten, een som die hij contant betaalt.

Hij begint dadelijk aan de bouw van een woning waarvan de som geraamd wordt op 6500 fr. Ze betrekken het huis bij de geboorte van tante Louise in mei 1907. Hij moet goed zijn boterham verdienen want hij betaalt alles contant ('die leent heeft schade of schande').

In die tijd kan hij het kasteeltje in de Kammestraat te Moorsel kopen met alles erop en eraan voor 10000 fr. Hij durft niet omdat hij niet over de volledige som beschikt. Jammer, want de latere verkoop van alle bomen brengt haast zoveel op.

Bij de verkaveling van een stuk grond erft meter Net op 15 april 1919 1400 fr en een som geld ten bedrage van 2032 fr.

Op 15 september 1921 koopt peter Miel van mejuffer Celine Raes uit Elsene een perceel zaailand en weide van 46 a 63 ca naast hun huis voor 6994 fr en 2374,65 fr kosten. Opnieuw zonder lening !

Nonkel Alfons en nonkel Eugeen hebben ondertussen tuinbouwschool gevolgd in Affligem en Aalst en installeren zich in 1922 voor eigen rekening waarop peter Miel dan drie gloednieuwe serres koopt. Er doen zich nog andere gelegenheden voor om grond te kopen teruitbreiding van de zaak maar het was al ruimschoots genoeg.

Peter Miel sterft te Baarddegem op 21 juni 1932, nauwelijks 62 jaar.

Mijn Jezus, barmhartigheid.

BID VOOR DE ZIELERUST

van zaliger

KAMIEL DE BIE

echtgenoot van Mevrouw

ANTOINETTE HENDRICKX

geboren te Aalst den 6 Augustus 1869

en overleden te Baardegem den 21 Juni 1932

versterkt door de HH. Sacramenten der stervenden

Hij was een man van oprecht gemoed, van diepe christelijke overtuiging en stichtende godsdienstigheid, daarom werd hij door iedereen geëerbiedigd en bemind, en werd hij door God zienbaar gezegend in zijne ondernemingen, welke alle getuigden van werkzaamheid en dienstwilligheid.

Zijne godsvrucht tot het H. Sacrament, tot het H. Lijden in zijn wekelijkschen Kruisweg, tot O. L. Vrouw van het H. Hart, tot den H. Jozef, stichtte al zijn medemenschen. Hij versmaadde onverbiddelijk alle aardsche eer.

Weent nu niet over mij, beminde Echtgenoot, Kinderen en Kleinkinderen, maar toont mij uw dankbaarheid in uwe vurige gebeden; vergeet nooit wat ik voor u deed; en gij, mijn Broeder-Priester, gedenk mij, om wille der overgrooten genegenheid welke ik steeds voor U had, aan het altaar des Heeren al de dagen uws levens.

Gekruisigde Jezus, gedenk U mijner.

O. L. Vr. van het H. Hart, bid voor mij.

H. Jozef, bid voor mij.

R. I. P.

Aalst, druk. « De Volksstem ».

God gaf, God nam, Zijn H. Naam zij gezegend.
Boek Job.

Bid voor de Zielerust

van Mevrouw

Antonia Hendrickx

weduwe van

Mijnheer Kamiel De Bie.

Lid van meerdere godvruchtige genootschappen.
Geboren te Moorsel den 27 September 1863 en god-
vruchtig zacht in den Heer ontslapen te Baardegem
den 16 Juli 1947, versterkt door de HH. Sacramenten
en Pauselijken zegen.

Hoe zullen wij twijfelen aan de verdienstelijkheid
van het leven dezer kristene, als iedereen haar lof
spreekt? En hoe moeten wij beproeven haar naar
waarde te roemen als haar werken zoo luide voor
haar getuigen?

Een engelachtig gemoed, een steeds bereid staande
dienstwilligheid, de zorg voor haar gezin, een gods-
vrucht die straalde in geheel haar levenswandel, een
bedrijvigheid die tot in haar hooge jaren geen ver-
poozen kende: al die dingen laat zij haar kinderen
en ons allen tot voorbeeld achter.

God heeft haar geen beproevingen maar ook
geenen troost gespaard. Haar leven was lang, heel
haar wezen was zoet, haar dood was zacht.

Geliefde kinderen, dit alles heb ik U voorgedaan,
opdat Gij het zoudt nadoen. Ik waak verder over U
en wacht op U. Bidt vurig den Heer voor mij,
vooral Gij, mijn dierbare Schoonbroeder als Gij het
H. Misoffer opdraagt.

Vaarwel, Moeder, ons zoolang door den Heer tot
troost gegeven en tot steun. Wij zoeken U later op
in het eeuwig geluk.

Mijn Jezus, barmhartigheid! 300 d. a.

Zij ruste in Vrede.

Drukh. R. Joostens, Baardegem.

Voor uwe kristelijke deelneming en uwe
vurige gebeden voor de Zielerust van

Mevrouw Weduwe

Antonia De Bie-Hendrickx

betuigen wij U onzen oprechten dank:

De Familiën DE BIE, HENDRICKX,
DE COCKER, DE MEYST en
HEYVAERT.

AANDENKEN AAN

ALFONS DE BIE

geboren te Baardegem op 3 juli 1902,
gestorven te Aalst op 11 april 1979.

Het was een avond waar jij vast had van gehouden. In de bomen zinderde de eerste warmte na, de vogels spanden zich in voor een passend « Welkom, lente », de mensen herinnerden zich : de donkere dagen zijn voorbij.

Maar jouw ogen, nonkel Alfons, kregen geen uitzicht meer op het schouwspel waar jij je hele leven zo van gehouden hebt. In je laatste bedstee onderging je afgetobde lichaam de trage gang naar het onvermijdelijke einde. Nooit ben je alleen geweest, ook die avond niet. Helaas konden wij niet wat jij zo vaak kon : helpen. De Schepper van Alle Seizoenen had uitgemaakt dat jij die nacht nog bij hem zou zijn, en elkeen, ook wie liefheeft, behoort daarbij het hoofd te buigen.

We konden dus alleen maar toekijken hoe jij binnen de smalle bedding van het sterven even bescheiden bleef als in de brede stroom van het leven, en welk subliem gebed er school in de manier waarop jij een laatste keer probeerde niemand tot last te zijn.

En dan was er ook die vrede, klaar en toch onuitsprekelijk, voelbaar tot in de stilte van die avond. De vrede waarin jij, nederig en dankbaar, geleefd hebt. De vrede waarin jij, tot ons verdriet, van ons zijt weggegaan. De vrede waarin jij, naar Gods Goedheid, tot onze vreugde voorgoed rusten zal.

Voor de laatste keer dan, in jouw beheerst-vriendelijke stijl : « Dag, nonkel Alfons, je was meer dan een broer, meer dan een oom, je was een stuk van ons leven. »

DE FAMILIES DE BIE EN HENDRICKX

DANKEN VOOR UW MEDELEVEN.

De uitvaartdienst had plaats in de parochiekerk van Baardegem, op Paasmaandag 16 april 1979, te 10 uur, gevolgd door de begraafing in familie-grond.

Drukwerken Fr. Moortgat, Hekelgem.
Begravenissen Wambacq, Hekelgem.

†

Aandenken aan

EUGENE DE BIE

Geboren te Baardegeem op 14 maart 1904 en overleden te Aalst op 5 september 1985.

Die laatste zondag van augustus, peter Eugene, je liep te dubben over de ingreep die goedmenende dokters op je lichaam uit gingen voeren, we stonden zwijgend in de hof en schouwden naar de nu opgeschoten heesters van je lila seringen, en naar de braakakker waar eens jij de mooiste chrysanten van uren in de ronde had geteeld.

Verder weg gleed onze blik, over het donkergroene augustusgras van Poliet zijn weide. Nog verder, naar de Bevenhouten en de door de westenwind gekromde canakruinen. Nog verder, hoger, over het jachtige veld van najaarsgrijze wolken. Nog hoger, over... Nog hoger; daar bevond zich de zone van het Grote Mysterie niet waar; daar kenden ze, die zondag al, het uur van je Laatste Waarheid.

Misschien vermoedde ook jij er iets van en was je toch wel bang. Misschien had je pijn, maar dat wilde je niemand laten zien, jij zeker, de verduldigheid zelve, die nooit iemand tot last had willen zijn, die geleefd had om anderen te dienen, in stilte, vroom, bescheiden, grondig dus en oprecht. Waarom babbelden we toch niet een beetje? Er was zoveel wat nog niet was gezegd, en zoveel wat gerust nog eens mocht worden herhaald. Over de schone zomers van toen, en de strenge winters, en het milieu dat nog niet verloederd was, over onze pa en ons ma,

dat moeten wondere mensen zijn geweest, over de criée en over de kruiden van de paters van Affligem, over Sylveer Maes en de wipschutters, over Sool Fies en 't muziek, en over onze Max, die ook al geen gewone hond was geweest. Over toen jij klein was en Leopold II nog koning van Congo. Over onze kinderjaren, toen de oorlog alles had ontredderd behalve je rustige hand op onze smalle schouders. Over toen onze kinderen dreumesen waren en alles overal voor het grijpen lag behalve het echte, vriendschap bijvoorbeeld, maar daar kwam jij dan weer zo aardig mee uit de hoek.

Die laatste donderdag, lieve peter, toen je over de gevreesde verdoving heen was gekomen, en tot je dankbare verbazing ontdekte dat je toch maar weer eens niet-alleen was, dat, als je zelf royaal bent, de anderen niet met hun genegenheid achterwege blijven. Die laatste donderdag, toen het goede leven: je tuin, je kruiswoordraadsels, je krant, je televisie, je vroegmis, je zuster, je neven en nichten die ook wel een beetje je zonen en dochters waren, toen het leven in zijn volheid weer wenkte.

Die nacht van woensdag op donderdag, toen de telefoon ons uit onze slaap rukte, en ze zeiden dat de Machtigste, diegene-van-hoog-voorbij-de-wolken dus, dat God toch nog onverwacht het kloppen van je hart had stilgelegd; en we reden verdwaasd naar Mijlbeek, want we hadden dit je nog willen zeggen: hoeveel we van je hielden; maar misschien dat niemand ooit met zulke blijde boodschap te laat zal zijn gekomen.

De families DE BIE en HENDRICKX,
danken voor uw medeleven.

"Sint-Jozef, bid voor haar."

Dierbaar aandenken aan

Louise De Bie

weduwe van Jozef De Ridder

geboren te Baarddegem op 2 mei 1907
overleden in haar geboortehuis op 20 mei 1999

Nu is het toch gebeurd, onze onsterfelijke tante is gestorven, gebroken haar ijzeren levenswil. De natuur had haar niet voorbestemd om een oude top te scheren, reeds op haar vierde kreeg ze polio. Maar hoog op zijn sterke schouders bracht vader Kamiel haar naar de school en die commandopost beviel tante wel, haar hele verdere leven streefde ze zo'n positie na. Intussen probeerde ze een normaal leven te leiden. In de vakschool bekwaamde ze zich in het naaiwerk en tegelijk stortte ze zich met volle overgave op het Baarddegemse verenigingsleven. Ontelbaar zijn te nemen die ze op zich nam, in de BJB en de vrouwengilde, in de toneelbond en de hobbyclub, voor Sint-Margriet en Sint-Jozef en vooral ten bate van de gehandicaptenvereniging, haar levenswerk. Op late leeftijd bekroonde ze een jarenlange toneelvriendschap met een huwelijk. Kinderen krijgen kon niet meer, geen nood, haar oudste broer had er zes, en die kregen zelf ook kinderen en kleinkinderen. Ieder van hen sloot tante in haar hart, ieder van hen kleurde haar leven. Nadat haar geliefde Jefke was

gestorven, hernam ze haar centrale plaats in het gezin dat ze nooit echt verlaten had, dat van haar broers Alfons en Eugene. Maar ook onze nonkels vielen weg. Tante wilde perse in haar huis blijven wonen. Dat vergde veel van weinigen, maar ze slaagde er andermaal in haar wil door te drijven. We dachten : ze wordt honderd, daar kan geen beugelschoen of geen pacemaker wat aan veranderen. Trouwens, wat ze aan bewegingsvrijheid ontbeerde, vulde ze op met handwerk en tv-kijken. Vallen en opstaan hoorden erbij, maar de ware kern van haar leven was haar onverwoestbare familietrots.

Het dak van haar woning kreunde onder de last van bijna honderd levensjaren, maar in de tuin bloeiden als van ouds weer de siringen en de blauwereggen, toen tantes vermoeide hart dan toch eens vergat te kloppen. Ze is in haar slaap gestorven, de ogen naar de hemel gericht, waar de Heer van Leven en Dood haar vergaderen zal tot al de dierbaren die haar zijn voorgedaan.

De familie De Bie dankt u voor uw medeleven.

begraf. willy merckx-willems - tel. 053-66 71 79
druk edelweiss - baarddegem - tel. 052-35 66 99

Overgrootouders Judocus De Bie en Katrien Heyvaert en kinderen

Over Katrien Heyvaert (Poerre Katrien)

Over Maria

Maria was de doopmeter van haar broer Petrus (ze was toen 15 jaar).

Zij heeft op verschillende plaatsen 'gediend' (ten bewijze : de vele kaarten die zij schreef aan familieden).

- in 1903 : in Bruxelles, rue de Hollande 24 bij Mme Quoilin
- in 1904 : rue Voort 15 in Woluwe St Lambert en rue Falingues 59 Bruxelles
- in 1905 en 1906 : in Middelkerke, P. De Smet de Naeyer 5 bij Mme Sabbe, boutiqueur)
- In 1909 : in Bruxelles, rue de Merode 90 bij de familie Henrard-Gilson
- 1909 tot 1912 : in Bruxelles, avenue Louise 323
- 1909 tot 1912 : in Spa, Chateau des Genets, avenue de Barisart

Kaart van Marie aan haar neefjes en nicht.

De dood is beter dan een bitter leven en de
eeuwige rust beter dan eene aanhoudende kwelling.
(Eccl. xxx.)

Bid voor de Ziel

van Zaliger

Maria De Bie

Lid der congregatie van O. L. Vrouw en andere
geestelijke genootschappen.

*Geboren te Baardegem den 20 September 1863,
en overleden te Hekelgem den 10 October 1919,
voorzien van de HH. Sacramenten.*

Droeve jaren heb ik gehad en ellendige nachten
heb ik geteld. Heer, ik heb groote lichamelijke kwa-
len geleden doch ze om Uwentwille met geduld
verdragen. (2 Mach. VI)

Indien gij met Jezus sterft, zoo zult gij ook met
hem leven; indien gij zijn deelgenoot zijt in 't lij-
den, dan zult gij ook zijn deelgenoot wezen in de
verheerlijking. (Rom. VI)

Vaartwel, dierbare Broeders en Zuster, dank
voor alles wat gij voor mij deedt. Bidt den Heer
voor mij; gij vooral, mijn Broeder-Priester, gedenk
mij aan 't altaar van den Allerhoogsten.

Mijn Jezus, barmhartigheid!

Drukk. G. Muylaert, Wieze.

Over Maria Rosalia

Bleef ongetrouwd thuis wonen.

Geloofd zij Jesus-Christus! Amen.
(100 d. afl.)

BID VOOR DE ZIEL VAN ZALIGER

Maria Rosalia DE BIE

*Lid der Congregatie van O. L. V.; der Derde-Orde;
van 't Aartsbroederschap van O. L. V. van 't Heilig
Hart, en andere geestelijke genootschappen*

*geboren te Baardegem den 20 Maart 1865 en aldaar
godvruchtig in den Heer ontslapen
den 7 September 1912*

voorzien van de H.H. Sacramenten der stervenden.

Heer, ik heb in mijn lichaam groote en langdurige
pijnen geleden, maar ik heb ze verdragen met vreug-
de in mijn hart uit liefde tot U. JOB. 7.

Die best weet te lijden, zal den meesten vrede be-
zitten: hij is de vriend van Jezus-Christus en de
erfgenaam des hemels. NAVOLGING.

Teerbeminde Moeder, lieve Broeders en Zusters,
dank voor al uwe zorgen. Beweent mij niet, maar
bidt voor mij, vooral Gij, dierbare Broeder-Priester
gedenk u mijner aan het altaar des Heeren.

Zoete Harten van Jesus en Maria, wees mijne
toevlucht. (300 dagen afl.)

*De lijkdienst zal plaats hebben op Maandag
9 September.*

Baardegem, A. De Ridder, koster.

Over Maria Ovidia

Bleef ongetrouwd thuis wonen.

Onze Vader, die in de hemelen zijt., uw Wil geschiede!

†

BID VOOR DE ZIEL VAN ZALIGER

Maria Ovidia DE BIE

Lid der Congregatie van O. L. V. ; der Derde-Orde en andere geestelijke genootschappen,

geboren te Baardegem den 23 April 1857 en aldaar godvruchtig in den Heer ontslapen den 4 Januari 1914 voorzien van de H.H. Sacramenten der stervenden.

Zij was bemind van God en van de menschen en hare gedachtenis zal in zegening blijven ; zij was ongeveinsd en oprecht van harte, altijd blij van geest en vriendelijk.

De dood der rechtvaardigen is de overgang tot den hemel, de verlossing van alle kwellingen en smarten, het begin van een onuitsprekelijk en eeuwigdurend geluk.

Hoe gelukkig is de mensch en hoe voorzichtig, die tracht zoodanig te wezen in het leven, als hij wenscht gevonden te worden in het uur des doods.

Gij, al mijne dierbaren, beweent mij niet, maar toont mij uwe liefde met voor mij te bidden. Gij vooral, mijn Doopkind, Broeder-Priester, gedenk mij aan 't altaar van den Heer.

Zoete Harten van Jezus en Maria, weest mijne toevlucht. (300 dagen afl.)

De lijkdienst zal plaats hebben op Woensdag 7 Januari.

Baardegem, A. De Ridder, koster.

Let op het adres.

Over Alfons

Van Alfons weten we dat hij ziekelijk was. Hij was in 1903 in Lourdes op bedevaart voor zijn genezing. 'Hij kwam goed van gezondheid terug, maar zijn benen zijn als vroeger'.

Hoe zoet is het te sterven als men wel geleefd heeft.

Bid voor de Ziel † van zaliger

ALFONS DE BIE
zoon van

JUDOOK en Anna Catharina HEYVAERT
geboren te Baerdegem den 5 December 1873
en er godvruchtig overleden 13 Augusti 1916
versterkt door de *HH. Sacramenten der stervenden*.

De Heer, bij zijne komst, heeft hem gereed gevonden, omdat zijn leven eene gedurige voorbereiding is geweest tot de uur van zijne dood.

Beter is de dood dan een bitter leven, en beter de eeuwige rust dan eene aanhoudende krankheid.

Bij het naderen der dood was hij niet bevreesd: hij stelde zijn betrouwen op de barmhertigheid van God, en was indachtig dat wie in dit leven de bescherming van Maria verdiend heeft, zonder vrees voor Gods rechterstoel mag verschijnen.

Duurbare Broeders, Zuster en Bloedverwanten, vaartwel, troost u met het zoet gedacht dat wij na korten tijd zullen vereenigd worden in den Hemel. Dank voor de liefde en teedere zorgen die gij voor mij gehad hebt; staat mij bij door uwe gebeden, en gij vooral, mijn lieve Broeder, priester van den Allerhoogste, wees mij indachtig in het H. Misoffer.

Zoet Hart van Maria, wees mijne zaligheid. 300 d.afl.

Moorssel, druk. A. Reyntens-Cooreman.

Over Hippolytus

Hippolytus was clericus van de orde der Minderbroeders-Capucienen

J. M. † J. F.

Het Kruis is onze zaligheid.

BID VOOR DE ZIEL VAN ZALIGER
DEN EERW. FRATER

PETRUS-BAPTISTA
(HIPPOLYTUS DE BIE)

Clericus van de Orde der Minderbroeders-Capucienen

geboren te Baerdeghem 27 Mei 1876
in de Orde getreden 27 September 1894
tot de groote beloften aangenomen 6 October 1898
overleden te Meersel 28 October 1903

Na bediend te zijn van de *HH. Sacramenten*.

R. I. P.

In het midden mijner dagen heb ik gezegd: Zie, ik ga naar de poorten van het graf. Isa. 38.

Heer, ik heb groote pijnen geleden in mijn lichaam; maar ik heb ze met vreugde verdragen uit heide tot U. Mach. VI. 30.

Want: Er is geene gelijkenis te maken tusschen et lijden van dit leven en de glorie die eens in ons al veropenbaard worden. Rom. VIII. 18.

Om martelaars te zijn hebben wij noch zweerden, noch vuur noodig, het is genoeg verduidelijkt te zijn in het lijden. H. Greg.

O Maria, mijn hert heeft u altijd bemind, mijne tong u altijd geloofd, bid nu voor mij. H. Bonav.

Akten van Geloof, Hoop en Liefde.
7 jaren en 7 quadr.

Hoogstraten. — Drukk. L. Van Hoof-Roelans.

Over Petrus

De doopmeter van Petrus was zijn zuster Maria.

In 1903 verblijft hij te Meensel bij Mme Quoilin. In april 1910 is hij ernstig ziek en mag hij niet werken. In november is hij terug aan het werk.

Over Louise

Zij was zuster Agnes bij de zusters van Vincentius a Paulo te Dendermonde

Over Nonkel Hildebrand

Op een dag in 1898 :

- Frans De Bie tegen zijn moeder Katrien (*Poerre* Katrien) : ik ga naar het klooster.
- Zijn moeder : waar wil je naar toe
- Frans : naar Affligem bij de Benedictijnen
- Zijn moeder : goed, morgen zijn we weg.

En zo geschiedt.

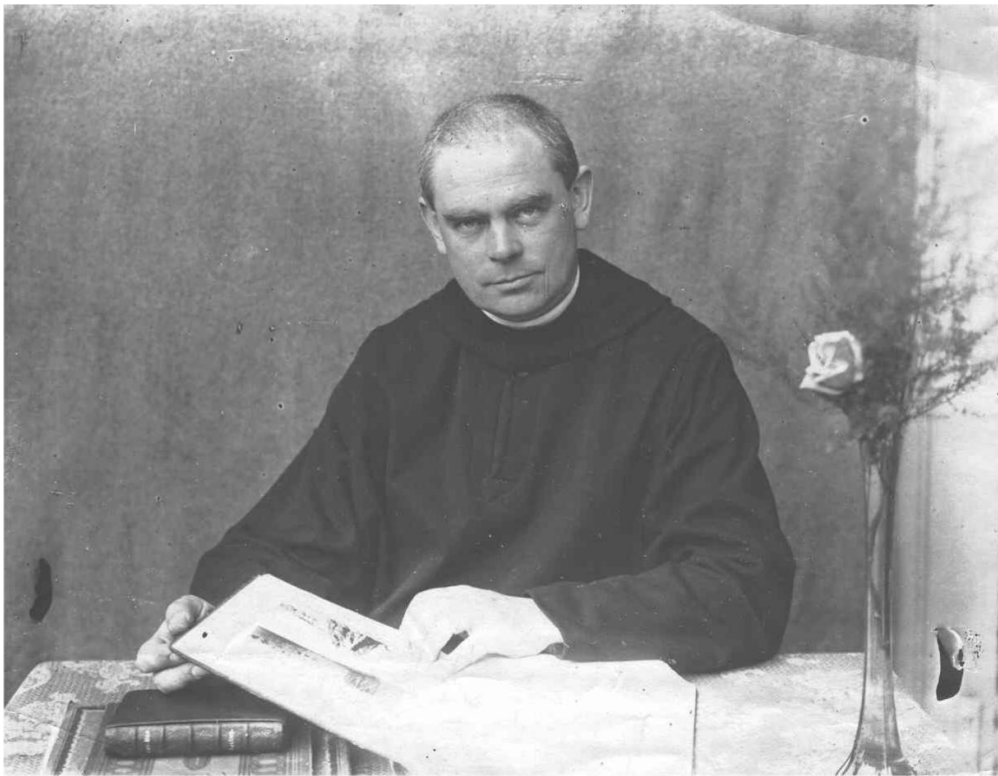
Frans ontvangt het ordekleed op 1 oktober 1899, doet zijn eerste professie op 15 oktober 1900, legt zijn eeuwige geloften af op 24 oktober 1903, wordt priester gewijd op 16 maart 1907 en wordt dom Hildebrand.

Verdere belangrijke data (die we kennen van brieven die hij schreef aan de familie)

- 1902-1904 : studeert in Rome en geeft les in St Paulus-buiten-de-muren, een benedictijnenklooster.
- 1909 : vervangt enkele dagen de pastoor van Wanzele
- 1910 : enkele dagen aalmoezenier in Hospice te Lichtervelde
- 1910-1912 : verblijf in Benedictijnenklooster in Heide-Kalmthout
- 1912 : in Sleidinge
- 1913 : in instituut St Gabriël in Liedekerke

- 1913 : in Maria Laach
- 1914 : novicemeester in Affligem
- 1914 (31 juli) : oproepingsbevel, vertrek naar Dendermonde
- 1914 (vanaf 1 augustus) : priester-brancardier bij het veldhospitaal van de 1e legerdivisie
- 1914 (vanaf 5 augustus) : hulpaalmoezenier 2e bataljon 2e linie
- 1916 (vanaf 5 juli) : functie bij hulptroepen tot einde oorlog; gelegerd in Polinkhove aan Ijzer en Lovaart
- 1918 (van 31 oktober) : in het hospitaal van Brugge
- 1919 (3 mei) : verbonden aan de 6e legerdivisie
- 1924 (mei) : op reis in Duitsland en Oostenrijk
- 1927 (juni) : in Londen met mgr Van Nuffel
- 1930 (maart) : via Antwerpen per schip naar Harwich, nadien Ierland in Kylemore Benedictinessenabdij
- 1930 (juli) : via Holland, Duitsland naar Frankrijk (Parijs)
- 1930 (oktober) : in Iseghem bij paters Capucienen geeft hij zangles in kerkmuziek
- 1936 (oktober) : in Aachen
- 1938 : (september) : in Wurzburg en München
- 1939 : (augustus) : in klooster Maria Hilf in Neuenahr, wellicht voor een kuur
- 1948 (augustus) : aalmoezenier in Aalst
- 1948 (van december tot januari 1949) : directeur in internaat Heikruis
- 1949 (juli) : met privé-chauffeur Fernand in Holland, nadien Duitsland

Verder weten we nog van pater Hildebrand dat hij een begaafd muzikant was : hij speelde viool, zong en gaf muziekles.

Dom Hildebrand (Frans De Bie)

Ovidia, Maria en Frans De Bie

PAX! † V.I.O.G.D.

Door de genade Gods ben ik, wat ik
ben: Priester in eeuwigheid; aan
God alleen zij eer en glorie.

Gedenkenis

der

H. Priesterwijding,

Brussel, 16 Maart,

en der

Eerste Heilige Mis

Affligem, 1907 Baardegem,

17 Maart 16 April

van

D. Hildebrand M. R. De Bie,

Monnik der abdij Affligem O. S. B.

Hij die mij heeft geschapen, gaf mij de
macht om Hem te scheppen. S. Aug.

Gebod.

Heer God, die uit lautere liefde uwen
dienaar Hildebrand voor eeuwig Priester
gewijd hebt, versterk hem door uwe genade,
opdat hij zijne heilige zending heiliglijk moge
vervullen tot uwe eer en tot zaligheid der
zielen. Amen.

O. L. V. van Vrede, H. Vader Benedictus,
b. v. o.

JEZUS, MARIA, JOZEF, BENEDICTUS !

*Gedenk in uw vrome gebeden
vooral in het H. Misoffer
de ziel van zaliger*

Dom Hildebrand De Bie

MONNIK & DEKEN DER ABDIJ AFFLIGEM
OUDSTRIJDER - AALMOEZENIER
OORLOGSINVALIED (1914 - 1918)

Geboren te Baardegem	30 Maart 1884
Ontvangt het Ordeklee	1 Oct. 1899
Doet zijn eerste Professie	15 Oct. 1900
Legt zijn eeuwige Geloften af	24 Oct. 1903
Wordt priester gewijd	16 Maart 1907
Godvruchtig overl. te Aalst	10 Mei 1955
voorzien van de genademiddelen van onze Moeder de H. Kerk.	

Dom Hildebrand mocht zich nog zeer
jong aan de Heer toewijden. Hij noemde
Affligem zijn „moeder“ en heeft er veel
voor gedaan, ook in stoffelijk opzicht.
Meer dan 30 jaar nam hij 't beheer waar
van het Lit. Propagandawerk. Ondanks
zijn jarenlange ziekte, was hij tot de laat-
ste dag toe bekommerd om de versprei-
ding van het volksmisboek. Hij wilde ook
altijd een waar kind van Maria zijn en
had zijn rozenkrans veel ter hand. Moge
hij spoedig het eeuwig licht aanschou-
wen en de eeuwige rust genieten, die
God zijn trouwe dienaars beloofd heeft.

Barmhartige Jezus, geef hem de eeu-
wige rust.

Zoet Hart van Maria, wees mijn heil.